

SEMINARSKI RAD

Tema: PSIHOANALIZA

<http://www.MATURSKIRADOVI.NET/>

PSIHOANALIZA I PSIHOANALITIČKA PSIHOTERAPIJA

Uvod - nastanak psihoanalize

Otkriće psihoanalize pre skoro jedinog veka podstaklo je obilje istraživanja koja neprekidno snabdevaju novom građom i obogaćuju naše razumevanje čoveka, njegovih dostignuća i padova. Ona je ljudima pored ostalog, donela nadu i saznanje da njihova nesreća ne mora biti nepromenljiva, da je moguće obogatiti svoj život uprkos naizgled nepromenljivim okolnostima ili sudbinskim datostima. Snabdela je psihoterapiju osnovnim oruđima i otvorila širom vrata njenom razvoju.

Psihoanaliza kao psihoterapijska metoda ponikla je iz prakse lečenju histeričnih (konverzivnih) poremećaja krajem XIX i početkom ovog veka. Njen osnivač, Sigmund Frojd (1856—1939), zainteresovan fenomenom »čišćenja dimnjaka« i »lečenja pričanjem«, ispoljonom u tretmanu Ane O. koji je vodio njegov bečki kolega J. Brojer, započeo je istraživanja ove pojave, najpre, kao i Brojer, uz primenu hipnoze. Tretman je nazvan katarktičkim jer se polazilo od pretpostavke da se pomoću abreakcije mogu ostvariti katarktički učinci i tako se osloboditi simptoma histerije. Frojd i Brojer su došli do zaključka da »svaki pojedini histerični simptom nestaje odmah i permanentno ako se uspe jasno osvetliti sećanje na događaj koji ga je izazvao, pobudi prateći afekt, pacijent opiše ovaj događaj sa najvećim mogućim detaljima i afekt pretvori u reči«. . Brojer je ubrzo odustao od dalje saradnje dok je Frojd nastavio sa istraživanjem psihičkih sila koje prikrivaju i ometaju osvešćivanje, kao i načina (terapijskog procesa) pomoću kojih se one mogu razotkriti i neutralisati. Pomoću hipnoze je postalo vidljivo da postoje sadržaji potisnuti iz svesti i da postoje psihičke snage koje se opiru njihovom dovođenju u svest, kao i da oživljavanje ovih sadržaja, »znanje« o njima ima kurativni učinak. Međutim, efekti hipnoze nisu trajali jer su upravo te psihičke snage, operacionalizovane kao otpor, ostajale skrivene. Osim toga, hipnoza se nije mogla uvek primeniti zbog »psihičkih primedaba« na nju. Frojd je shvatio da je ovaj oblik terapije simptomatski jer zaobilazi i ne neutrališe uzroke poremećaja.

On definitivno napušta najpre hipnozu, a zatim i druge oblike direktne sugestije, uočava značaj slobodnih asocijacija, snova, transfera kao otpora i drugih fenomena. Od posebnog značaja bili su nalazi do kojih je došao u radu sa Elizabetom fon R. i nešto kasnije sa Dorom. Za relativno kratko vreme radikalno menja postupak i postavlja temelje psihoanalitičke metode. Otada može da se prati plodan put i kontinuirani razvoj psihoanalitičke kliničke teorije i metapsiholoških teorija. Tokom svog života Frojd je menjao i razvijao svoja teorijska gledišta u zavisnosti od novih saznanja koja je donosila građa prikupljana primenom metode i taj trend u psihoanalizi se nastavio posle njegove smrti do danas.

Psihoanalitičke psihoterapije su postupci izvedeni iz psihoanalize. One se teorijski oslanjaju na njene nalaze i pretpostavke ali organizirano i selektivno koriste njene tehničke postupke postavljajući sebi ograničenije ciljeve. Sa porastom psihoanalitičkih dostignuća i njenog uticaja, kao i sa povećanjem potreba ljudi za psihoterapijskom pomoći, razvijali su se razni oblici psihoanalitičkih i psihoanalitički orijentisanih psihoterapija.

Pretečom psihoanalitičkih psihoterapija može se smatrati V. Štekl, jedan od prvih članova koji je napustio (1911) pionirsku psihoanalitičku grupu okupljenu oko Frojda. On je potrebe lečenja suprotstavio potrebi istraživanja, smatrajući da je Frojd prvenstveno naučnik koji svojom metodom teži što više da sazna o čoveku. Psihoanalitičar je, po njemu prvenstveno trebalo da bude psihoterapeut koji teži da pomogne čoveku. Zaključio je, između ostalog, da psihoanaliza, ako se drži Frojdove tehnike, neće moći da skрати trajanje tretmana i da medicinski analitičari moraju frojdovsku psihoanalizu da načine medicinskom naukom tako što će je učiniti »aktivnom« tehnikom. Štekl, izgleda, nije dovoljno shvatio suštinu povezanosti psihoanalitičke metode sa lečenjem, ali je dobro uočio da tretman, dosledno vođen psihoanalitičkom metodom ne može biti isključivi način lečenja, već da je potrebno ustanoviti kraće, brže postupke. Treba, međutim, reći da Frojd nije zastupao gledište da je psihoanaliza isključivi način lečenja. On je jasno izrazio mišljenje da psihoanalitička metoda ima karakteristike koje je ne čine idealnim oblikom terapije (ne nudi brze rezultate, zahteva veliko angažovanje analitičara (i analizanta i si.), da ima više načina da se vrši psihoterapija, odnosno da ima opravdanja da se primenjuju ugodniji oblici lečenja kada postoje izgledi da se njima nešto postigne. Međutim, takođe je jasno istako da psihoanaliza nije »specijalna grana medicine, već psihologija«, da ona psihijatriji želi da pruži podlogu koja joj nedostaje i da, radi toga, mora raditi sa čisto psihološkim pojmovima.

PSIHOANALITIČKA METODA

Za psihoanalitičku metodu u literaturi i praksi koriste se nazivi klasična analiza i psihoanaliza. Ovaj drugi naziv je primoraniji jer se klasična analiza katkada poistovećuje sa tretmanom za neuroze, čime se bitno sužava i manja njeno značenje. Psihoanalitička metoda počiva na maksimi da je za optimalno psihičko funkcionisanje čoveka »dobro znati ili znati više o sebi«. Ova spoznaja do koje se došlo još tokom primane katarktičkog postupka, bila je pokretačka snaga za istraživanja koja su dovela do uobličena metode. Osnovno pitanje je bilo kako omogućiti da se izraze sadržaji nepristupačni svesti, koji tražeći izlaz iz izolovanosti u koju su dospali, stvaraju simptome (bolest) i tako potvrđuju svoje postojanje. Ovi sadržaji, najpre nazivani »patogenim idejama« bili su »uznemirujući, pobuđivali su osećanja stida, samoprakorevanja, psihičkog bola, povređenosti - osećanja koja se ne mogu poželeti i koja bi se najradije zaboravila«. Oni postoje a osoba za njih »ne zna«. Ako bi, pod određenim uslovima, uspela da ih upozna, oni bi izgubili patogeno dejstvo. Te uslove je Frojd uspeo da otkrije i pokazao da se oni imaju graditi na odnosu koji osoba koja želi da pomogne treba da uspostavi sa osobom koja želi da se oslobodi neželjenog stanja u kome se nalzi. Bitna odlika ovog odnosa je da se osoba kojoj se želi pomoći prihvati onakvom kakva jeste, da se poštuje njena autonomnost i psihička realnost. Sve što čini osoba koja pomaže (»leči«) mora biti u funkciji takvog odnosa. Time su položena osnovna pravila ponašnja i iz njih izvođene tehničke preporuke. Psihoanalitičar ih ne može jednostavno naučiti, mehanički priključiti svom arsenalu tehničkog znanja. Za njihovu primanu on mora biti spreman da ih asimiluje u svoju hčnost.

---- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ----

[BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI TEKST](http://WWW.SEMINARSKIRAD.ORG)
RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA
RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.

WWW.SEMINARSKIRAD.ORG
WWW.MAGISTARSKI.COM
WWW.MATURSKIRADOVI.NET

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO [SEMINARSKI](#), [DIPLOMSKI](#) ILI [MATURSKI](#) RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE [GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI](#) KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U [BAZI](#) NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD RAD NA LINKU [IZRADA RADOVA](#). PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM [FORUMU](#) ILI NA

maturskiradovi.net@gmail.com